

N:o 34.

Af Herr Orre: Om aflåtande af en underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t, i fråga om aflägsna rote- och rusthållsdelars utbyten mellan de särskilda stamrotarne.

Bland olägenheter, som roteringsskyldigheten medförer, innefattar den omständigheten att rotarne, som bestå af stam- och utrote, ganska ofta, för att icke säga oftast, äro inom sig till sina särskilda hemmansdelar så vidt kringspridda, att utroten kan vara belägen flera mil från stamroten, hvaraf uppenbarligen följer mycket besvär och förökade utgifter, hvilka kunde alldeles undanrödjas, om roten vore sammanträngd att utgöras af närmaste roteringsskyldighet underkastade hemman. Sålunda förekommer vid Jönköpings Kongl. regemente nyss sagda olägenhet i ganska betänklig grad och många fall kunde af mig speciellt uppgifvas, der rote-intressenterna få färdas flera mil förbi flera andra rotar till sin i annan socken och annat härad belägna stamrote i ändamål att bruka det der befintliga torpet och tillhandahålla soldaten öfriga natura-prestationer; och kan stamroten eller andra derintill närboende legas att utgöra utrotens skyldigheter i berörda hänseende, hvilket för öfrigt icke alltid är möjligt, så får den sednare ofta gälda arbetet till ett öfverdrifvet högt pris. Välgrundade skäl torde alltså förefinnas att söka förekomma dessa olägenheter, hvarigenom så väl det allmänna som soldaten och rote-intressenterna skulle skörda fördel. På samma gång jag derföre härmed får vördsam samt föreslå,

att Riksdagen för sin del behagade besluta aflåtandet af underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t, med anhållan att Kongl. Maj:t täcktes förordna att alla rote- och rusthållsnummer vid de indelta regementena, efter det alla vederbörande blifvit hörda och frågan sålunda vunnit närmare utredning, måtte till sin lokala belägenhet medelst utbyten sinsemellan af aflägsne belägna rote- och rusthållsdelar sammandragas så nära intill stamroten möjligen ske kan, för att på så sätt bereda större bekvämlighet så för indelningshafvaren som för rote-intressen-

terna och till åstadkommande af mindre besvär och kostnader för de sednare,
 anhåller jag likaledes vördsamt att denna min motion måtte till vederbörligt Utskott remitteras.

Carl Orre.

N:o 35.

Af Herr Orre: Om underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t, att den enligt Kongl. Förordningen den 13 September 1790 utgående betalning för allmänna vägars underhåll vintertiden, måtte förklarar böra utgå efter fyrk.

Under föregående riksdagar har det af Ständerna blifvit erkändt, att allmänna vägunderhålningen så sommar som vinter innefattade ett onus, som vore ganska betungande, samt att detta onus, hvilket utgöres ensamt af förmedlade hemmantalet, borde rättvisligen fördelas jemväl å jernbruk, fabriker, qvarnar, sågar med flera, för att såmedelst i någon mån lindra jordens onera, hvarvid dock de hinder mött, att sistsagda inrättningar vore till en del så att säga ambulato-riska, hvaraf uppkomme årlig rubbning i de kostsamma och tidsödande vägdelnin-garne, samt att utgifterna i och för de sednare blefve större än den fördel, som vunnes genom den åsyftade förändringen. — Under antagande, att vägunderhål-ningen sommartiden af ofvannämnda orsak svårigen lärer kunna hvarken i sin helhet eller ens till någon del lyftas från förmedlade mantalet, enär, efter mitt förmenande, bestyrets öfvertagande af Staten och kostnadens utdebiterande på dem, som erlade bevillning efter andra artikeln, skulle orsaka alla skattskyldige en ganska hög kontant utgift, utan att det åsyftade ändamålet, lindring för förmedlade hem-mantalet, vunnes, torde deremot de, på grund af Kongl. Förordningen den 13 September 1790 utgående snöplogsmedel, hvilka sockne- eller häradsvis redan er-läggas medelst kontanta bidrag, kunna och böra utgå af alla, som äro hänförliga under andra artikeln i gällande Bevillningsstadga. Jag får fördenskull här-med vördsamt föreslå,

att Riksdagen för sin del behagade besluta afåta en underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t derom, att Kongl. Maj:t täcktes